

Merhaba!

Direnişimizin coşkusu ve sıcaklığıyla kucaklıyoruz sizleri. Şaşıyor kimileri. Tecrit ölüm demek madem, tecrit işkence demek... Tecrit, hayatın tüm renk ve kokularının yasaklanması demek... Karanlığın, küflenmiş duvarın, paslanmış demirin arkasında hayatların soldurulması demek... Tecrit, keyfiliğin, hak gasplarının şahlanması demek. O zaman nasıl oluyor? Nerden geliyor bu coşku, bu buz gibi zulmü yakan sıcaklık nerden diyorlar.

Evet, sayılanlar doğru eksiği var fazlası yok. 122 yoldaşımızın canı bedel, kazanılan 10 saatlik sohbet hakkı uygulanmıyor mesela. Bir tane renkli kalem tehlikeli olduğu için alınmıyor hala. Kameralarla izleniyor, cam fanuslardan görüş yerlerinde avukatlarımızla mahrem olan görüşmelerimiz dinleniyor. Hasta tutsaklar onar onar öldürülüyor. Ve kapının girişinde bekleyen saldırılar bizlere göz kırpmıyor. Yıllarca mücadele edip kaldırdığımız kitap sınırlandırılmasının ne kadar da "haklı" olduğuna dair yasa çıktı, anayasayı, her ırakle yükümlü mahkemeden. Ve daha da gelecek, artarak gelecek bu saldırılar biliyoruz.

Doğru, hepsi doğru. Yaşadık, yaşıyoruz ve yaşayacağız da daha. Ama biz, insanlığın umutlu gözleriyle bakıyoruz hayata. Büyük insanlık ailesinin kanunları var, onun bilinciyle bakıyoruz "Baskının olduğu yerde direniş vardır, zulmün olduğu yerde zulme karşı savaş bayrağı dalgalanır." O yüzden tecrit hücreleri hibir zaman korkutmadı bizi. Biz, direnenlerin soyundan geldik. Geçen hafta İŞİD'in Ürdün'lü pilotu yaptıkları üzerinden dünyanın tepkisi izledik. "canilik" dediler. 19 Aralık 2000'i düşündük. Aynı canilik o gün devlet eliyle yapıldı bize. 6 kadın diri diri yaktılar o gün. Biz o gün de vahşetiyle değil direnişin büyüklüğüyle geçirdik tarihe.

Halklara karşı savaş en pervasız, en canice, en vahşi yöntemlerle sürüyor bugün. Ortadoğu'daki işgaller, katliamlar, sürgünler bir gerek. Başka ülkelerde, kıtalarda halkların sokaklarda okullarda fabrikalarda, hapishanelerde yaşadıkları, faşist uygulamalar bir gerçek. Gerçekler, sorumluluk yükler bilenerin omuzlarına. Ve bizlerin, ve sizlerin sorumluluğu bu gerçeğin gereğini yazmaktadır. Farklı coğrafyalarda, farklı dinlerde, farklı kimliklerde de olsak yaşananların sorumlusu, baş düşmanımız ortak ABD-AB emperyalizmine, onların gayri meşru çocuğu İsrail siyonizmine ve hepsinin işbirlikçisi faşist iktidarlara karşı savaşmaktan başka çaremiz yok. Savaşmak, halkların güç kaynağıdır, savaşmak geleceği kazanmaktır çünkü.

Halk düşmanları, "örgütlü bir azınlık" olmaktan alıyor güçlerini. Halkları ise güçsüzlüklerini "örgütsüz çoğunluk" olmalarından. O halde çözüm basit. Omuz omuza vereceğiz dünyayı kana bulayanlara karşı , tek bir vücutmüşçasına dünyanın her yanından her köşesinden büyüteceğiz direnişin köklü ağacını. Yenilmez hiçbir güç yoktur, siz yenilgiyi kabul etmediğiniz sürece. Uzlaşmazlıkla, kararlılıkla, feda ruhuyla yüklenilen her engel aşılır her güç yerle yeksan olur. Tecrite karşı 7 yıl süren mücadele ve verilen 122 şehit bu gerçeğin ete kemiğe brünmüş halidir. Kazanmanın yolunu gösteren kılavuzumuzdur.

Hepinizi 122'lerimizin sıcaklığıyla ve yine ve yeniden ve daima direnişimizin coşkusuyla kucaklıyoruz.. Umutla kalın

Sincan Kadın Kapalı Hapihanesi

Özgür Tutsakları